

ΨΗΦΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟ'ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1960

Μετ' εἰσήγησιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ψηφίζεται μετά τινων τροποποιήσεων δ συνταχθεὶς ὑπὸ τῆς Συγκλήτου προϋπολογισμὸς τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1960.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ ΕΤΑΙΡΟΥ ALFRED PHILIPPSON

Ἄποφασίζεται, ὅπως αἱ κατάλοιποι ἐργασίαι τοῦ ἀποβιώσαντος ἔνεου ἔταιρου ἐν τῇ Τάξει τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν Alfred Philippson, ὡς ἀναφέρονται ἐν σχετικῇ ἐπιστολῇ τοῦ κ. Ἐρνέστου Κίοστεν καθηγητοῦ τοῦ Γεωγραφικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βόννης, δημοσιευθῶσιν εἰς τὴν σειρὰν τῶν Πραγματειῶν τῆς Ἀκαδημίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΕΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΩΝ ΦΑΚΕΛΩΝ

Ἐγκρίνεται ἡ αἴτησις τοῦ κ. Γεωργ. Ἀϋφαντῆ περὶ καταθέσεως ἐν τῷ Ἀρχείῳ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ αὐτοῦ ἐσφραγισμένου φακέλου.

ΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ο Πρόεδρος κ. Σπ. Μελᾶς, ἀγγέλλων τὸν θάνατον τοῦ τακτικοῦ μέλους Δημητρίου Σ. Μπαλάνου, λέγει τὰ ἔξῆς.

Μὲ βαθυτάτην θλῖψιν ἀγγέλλω τὸν θάνατον τοῦ τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας καὶ διμοτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Δημητρίου Μπαλάνου, ἐπισυμβάντα εἰς Σπέτσας τὴν ἐνάτην Αὐγούστου. Ὑπῆρξεν ἀναμφισβήτητος ὁ ἀείμνηστος Μπαλάνος ἔζεχουσα μορφὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης εἰς τὸν κλαδὸν τῆς Θεολογίας ποὺ ἀφωσιώθη ἀπὸ τῆς νεότητός του, ἀναγνωρισθεὶς δὲ ὡς κιονοφὴ ἔγινε τέλος καὶ διεθνῶς γνωστός. Σπουδάσας Θεολογίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τελειοποιηθεὶς εἰς τὰ Πανεπιστήμια Τένης, Λειψίας, Χάλλης καὶ Μπρεσλάου, ἐδίδαξεν ἀπὸ τοῦ 1905 μέχρι τοῦ 1918 ὡς καθηγητὴς εἰς διαφόρους σχολὰς τῆς Μέσης ἐκπαίδευσεως, τὸ δὲ 1924 ἐξελέγη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Πατρολογίας καὶ Ἐρμηνείας τῶν Πατέρων εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Λαμπρὰ καὶ καρποφόρος ὑπῆρξεν ἡ ἀδιάπτωτος διδασκαλία του μέχρι τοῦ 1948 ὅπότε ἀπεχώρησε λόγῳ δρίου ἥλικίας. Τὰ ἐκδοθέντα συγγράμματά του κατὰ τὴν μακράν του σταδιοδομίαν ὑπερβαίνουν τὰ ὅγδοηκοντα. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται βεβαίως ἐδῶ οὔτε νὰ τ' ἀναλύσω οὔτε νὰ τὰ ἀπαριθμήσω κἄν. Θ' ἀναφέρω μόνον τοὺς τίτλους μερικῶν ἀπὸ αὐτὰ ποὺ μαρτυροῦν περὶ τῆς

σοβαρότητος τῶν θεμάτων ποὺ ἔχειρίσθη καὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν: «Ἡ περὶ ὑπάρξεως Θεοῦ ἐπιστημονικὴ γνῶσις» (1905). «Τὸ δόγμα τῆς Ἐκκλησίας περὶ Ἀγίας Τριάδος» (1911). «Ἐισαγωγὴ εἰς τὴν ἴστορίαν τῶν Δογμάτων» (1919) καὶ «Πατρολογία» (1930).

Ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτὴ ἐργασία συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἐκλεγῇ μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1931, ὅπου διεκρίθη διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ ἥθους καὶ τὴν σύνεσιν τῶν γνωμῶν κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ὀλομελείας καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ διὰ τὴν ἀδιάπτωτον σύμπνοιαν ποὺ ἐπέδειξεν εἰς κάθε συνεργασίαν ποὺ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν σκοπῶν τῆς Ἀκαδημίας. Τὴν ὑπηρέτησε καὶ ὡς Πρόεδρος κατὰ τὸ 1939 καὶ ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς ἀπὸ τοῦ 1951 μέχρι τοῦ 1956.

Ἄλλα ὁ Δημήτριος Μπαλάνος δὲν ἦτο μόνον ἀξιόλογος ἐπιστήμων ἀλλὰ καὶ κοινωνικὸν ἄτομον καὶ πολίτης ἀνωτέρας ποιότητος. Τὸ ἀπέδειξε καὶ ὡς Ὅπουςργὸς τῆς Παιδείας εἰς τὰς Κυβερνήσεις τοῦ Κωνσταντίνου Δερμετζῆ καὶ τοῦ Ναυάρχου Π. Βούλγαρη, καὶ τέλος ὡς ὑποδειγματικὸς Διευθυντής τοῦ Ὁρφανοτροφείου Χατζηκώνστα ἀπὸ τοῦ 1915 μέχρι τοῦ 1956. Παρακαλῶ νὰ ἐγερθῶμεν καὶ νὰ τηρήσωμεν ἐνὸς λεπτοῦ σιγὴν πρὸς ἔκφρασιν τοῦ πένθους ποὺ κατέχει τὴν καθδίαν μας διὰ τὴν ἀπώλειαν τοιούτου διακεκριμένου Συναδέλφου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΑ.— Περὶ τῆς φυλογονίας τοῦ ὄφθαλμοῦ, ὑπὸ *Γεωργ. Φ. Κοσμετάτου*.

Τὸ ζήτημα τῆς φυλογονίας τοῦ ὄφθαλμοῦ ἔχει ἀπασχολήσει μέχρι σήμερον πολλοὺς ἐπιστήμονας βιολόγους.

Ἐν τοῖς ἐπομένοις ἐκθέτομεν τὰς μέχρι τοῦδε γνώμας τῶν διαφόρων ἐρευνητῶν, τὰ πορίσματα αὐτῶν, καθὼς καὶ τὰς ἡμετέρας ἀπόψεις ἀπορρεούσας ἐκ τῶν σχετικῶν ἐρευνῶν διαφόρων συγγραφέων ὡς καὶ ἐκ τῶν μικροσκοπικῶν παρατηρήσεών μας ἐπὶ τῆς διαπλάσεως τοῦ ὄφθαλμοῦ καὶ τῆς σχέσεως αὐτῆς πρὸς τὴν φυλογονίαν αὐτοῦ.

Συμφώνως πρὸς τὰ δεδομένα τῆς ἔξελίξεως ὅργανόν τι, ἐὰν δὲν ἀχρηστευθῇ ἔνεκα παύσεως τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, τελειοποιεῖται ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ, ὅσον ἀνερχόμεθα εἰς τὴν ζωήν καὶ μακρά.

Μεταξὺ τῶν τελειοποιηθέντων ὅργάνων καταλέγεται καὶ ὁ ὄφθαλμός, ὃστις,